in occidentem instar solis lampas
resplēduit. Beatus aūt Prosp in
suis cronicis sic ait Jheronimꝰ pre
sbiter i Betlehē toti iam mūdo cla
rus habitat. egregio igenio ⁊ stu
dio vniuerse ecclesie seruiens. Y
sidorus vero in libro ethimologi
ait. Jheronimꝰ triū linguaꝝ peri
tus extitit. Cuius īterpretatio cete
ris āfertur. qm̄ ⁊ verboꝝ tenatior
est ⁊ pspicuitate sententie clarior
atq̧ vtpote a xp̄iano iterprete ve
rior. ¶ In dyalogo q̄ꝫ Seueri disci
puli scī Martini qui eius tpe fuit
sic de Jheronimo scriptū habetur.
Jheronimꝰ pret fidei meritū. dotesq̧
virtutū: nō solum latinis atq̧ gre
cis ſꝫ etiā hebraicis ita lrīs instruc
tus ē. vt se illi in oī sciencia nemo
audeat ꝯpare. Cui iugis aduersꝰ
malos pugn̄. perpetuūq̧ certamen
Oderūt eū heretici: q̄ eos impugn̄re
nō desiit. Oderūt clerici q̄ vitaꝫ eo
rū isectabat ⁊ crimina Sꝫ plane eū
boni diligūt ⁊ mirant. Nā qui eū
hereticū eē arbitrant: insaniunt.
Totꝰ sp in lcōe: totus in libris est
Non die nō nocte q̄escit. aut legit
aliq̄d sp aut scribit. Hec Seuerꝰ
Et sicut ex hijs v̄bis pꝫ ⁊ sicut ip
se sepe testat multos psecutores ⁊
multos detractores perpessus est.
Quas tn̄ psecucōes q̄ libēter susti
nuerit: patet ex eo q̄d sicut dicit i
ep̄la ad casellā. Gratias agas deo
quia dignꝰ sum hitus quē oderit
mundꝰ. Maleficū me garriūt: sed
scio ad regnū p infamiā ⁊ bonam
famā. Jtē. Vtinā ob dn̄i mei nom̄
atq̧ iusticiā vniūsa me infideliū
turba psequtur. Vtinaꝫ in obprob
rium meū solidiꝰ exurgat hic mūdꝰ
tm̄ vt merear a xp̄o laudari ⁊ sue
pollicitacōis sperare mercedē. Gra
ta itaq̧ ⁊ desiderāda teptatio ē: cu
ius premium a xp̄o sperat in celo.
Nec maledictio grauis ē que diui
na laude mutat. Obijt aūt circa ā
nos dn̄i. CCClxxxviij. ¶ De noie.

Remigiꝰ a remige q̄ est nauis
ductor vel rector. Vel dr̄ a re
mis q̄ sūt instrumenta q̄bꝫ nauis
ducit ⁊ egidis luctatio. Ipē enī ec
clesiā gubnauit ⁊ a piculo naufra
gij eā duxit ad portā padisi. Pro
ea luctatꝰ ē cōtra insidias dyaboli.
¶ De sancto Remigio epō.

Remigiꝰ regē Lodowicū et
gentē Frācoꝝ ad fideꝫ ꝯu
tisse dr̄. Hēbat enī rex vx
orē noie Rotudiā xp̄ianissimā q̄
viru suū ad fidē nitebat ꝯuertere
ſꝫ neq̄bat. Que cū filiū genuissꝫ ip
sū baptizare voluit: ſꝫ rex oīno pro
hibuit. Illa āt q̄escē nō valēs: tā
dē vir hoc a rege obtinuit ⁊ filiuꝫ
baptizauit. Qui cū baptizatꝰ eēt:
subito ē defūctꝰ. Cui rex Nūc appa
ret q̄ xp̄s vilis deꝰ ē. qui eū p quē
fides portat eꝰ sbliari: n̄ potuit i vi
ta ꝯsuare Cui illa Jmmo in hoc a
deo meo valde me diligi sētio. q̄ p̄
mū frēm venēs mei ipm recepisse
cognosco q̄ regnū infinite tuo me
liꝰ filio meo largitꝰ ē. Cōcepit itm̄
⁊ aliū pepit quē vt p̄mū cū mlta i
stātia baptizari fec̄. ſꝫ eū sbito ifir
mat: ita q̄ de eꝰ vita despat. Aitq̧
rex vxori. Vē debile ē deꝰ tuꝰ q̄ nul
lū i suo noie baptizatū ꝯsuare pt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG